

ת"פ 52781/12/20 - מדינת ישראל נגד מחמד שאהין, האדי אבו שריף, מעאד חמד, וסאם אבו נעים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52781-12-20 מדינת ישראל נ' שאהין(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמד שאהין (עציר) באמצעות ב"כ
עוה"ד פ. מוסטפא
2. האדי אבו שריף
3. מעאד חמד
4. וסאם אבו נעים (עציר)

הנאשם

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום- גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון ואיסור שימוש ברכב מנועי ללא ביטוח.

כתב האישום כלל בתחילה 7 אישומים אשר בחלקם היו מעורבים נאשמים אחרים בהם הנאשם אינו מעורב, ואישום נוסף- נמחק.

על פי החלק הכללי בכתב האישום, הנאשם הוא תושב האזור שלא החזיק בעת ביצוע העבירות, בהיתר שהייה בישראל כדין ולא הוציא מעולם רישיון נהיגה לרכב בישראל.

האישום הרביעי בכתב האישום מתאר כי ביום 7.11.20 בשעה 03:00 לערך, הגיע הנאשם יחד עם שניים אחרים לשטח פתוח בסמוך לבית המתלונן, מר שלי זכות, ברחוב יואל 4 בראש העין.

באופן שאינו ידוע במדויק, נכנסו השלושה לרכב המתלונן, מסוג מזדה 6, הניעו אותו והחלו בנסיעה בכביש חוצה שומרון על עבר האזור.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של **גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413ב+29א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל,**

תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").

האישום השישי מלמדנו כי ביום 29.11.20, אספו הנאשמים האחרים בכתב האישום את הנאשם ואדם נוסף ברכבם והובילו אותם לרחוב משה לוי בירושלים. הנאשם והאדם הנוסף, ניגשו לרכבו של מאיר מור, כשהן נושאים עמם תיק שחור, פתחו את הרכב, נכנסו אליו, הניעו אותו והחלו בנסיעה אל עבר רכבו של נאשם אחר. הנאשם האחר החל בנסיעה אל עבר מחסום א-זעיים והנאשם והאדם האחר נסעו אחריו ברכב, עד ששני הכלי הרכב נכנסו לאזור. בכניסה לכפר עקב, חברו המעורבים זה לזה.

בשל כך הורשע הנאשם **בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא וכניסה לישראל שלא כחוק.**

אישום שביעי בכתב האישום מתאר כי ביום 30.11.20 הורה אחד הנאשמים לנאשם אחר לאסוף את הנאשם ונאשם נוסף במטרה לגנוב רכב נוסף משטח ישראל לאזור, והבטיח לאותו לנאשם שישלם לו עבור חלקו.

בשעה 03:30 הגיע אותו נאשם למחסום קלנדיה ואסף משם את הנאשם ואדם נוסף ויחד השלושה נסעו לרחוב פל ים בירושלים.

כאשר הגיעו למקום, ירדו הנאשם והנאשם האחר מהרכב, ניגשו לרכבה של עליאן סמירה, נכנסו לתוכו, הניעו אותו והחלו בנסיעה אחר רכבו של נאשם אחר, אל עבר שטח האזור.

כאשר הגיעו למחסום משטרתי, נמלט הנאשם ונאשם נוסף בנסיעה מהמחסום.

בגין כך הורשע הנאשם **בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה[נוסח חדש], תשכ"א-1961 ועבירה של איסור שימוש ברכה מנועי ללא ביטוח, לפי סעיף 2(ב) לפקודת התעבורה[נוסח חדש], תשכ"א-1961.**

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טען כי באישומים 6 ו-7, הנאשם תכנן עם אחרים את גניבת הכלי הרכב לפרטי פרטים, הם הצטיידו בכלי הרכב מובילים וגנבו את הכלי הרכב בכוונה להעבירם לשטחי האזור שם יועברו לפירוק. ב"כ המאשימה ציין כי ביום 24.5.21 דן בית המשפט בעניינו של נאשם 3 בתיק, לו יוחסה עבירה אחת של גניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע, והנאשם שהוא ללא עבר פלילי, נידון ל-10 חודשי מאסר.

לשיטתו, נסיבות ביצוע העבירה בעניינו מהוות שיקול לחומרה, שכן מדובר בכמה וכמה עבירות והנאשם יצא ונכנס משטחי האזור כדי לבצען. אמנם, בחלק מהמקרים יש סמיכות זמנים- באישומים 6 ו-7, אולם בהתאם להלכת ג'אבר, מדובר במתלוננים שונים ובהתארגנות חדשה פעם אחר פעם ולכן יש לקבוע מתחם ענישה שונה לכל עבירה, תוך חידוד החומרה של עבירות גניבת הרכב כפי שחזר על כך בית המשפט העליון.

בעניינו, בית המשפט קבע מתחם שנע בין 10 ל-20 חודשים בעניין הנאשם 3, אשר לא נכנס לישראל שלא כחוק, ולכן מתחם העונש ההולם בגין אישום 4 נע בין 12 ל-24 חודשים ובאישומים 6 ו-7 בין 16 ל-32 חודשים לכל אישום.

לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם **42** חודשי מאסר, מאסר מותנה, פסילה, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי

משמעותי למתלוננים והתחייבות.

הסנגור טען מנגד כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשלושת האישומים, לנוכח סמיכות האירועים וזהות המעורבים. לשיטתו, מתחם הענישה צריך לנוע בין 10 עד 20 חודשי מאסר ויש למקם את הנאשם בחלקו התחתון, שכן מדובר באדם צעיר ללא עבר פלילי. אביו נפטר בגיל צעיר ועול פרנסת המשפחה נפל עליו, אמו עוברת טיפולי דיאליזה, ללא ביטוח בריאות, דבר שגורם למצוקה כלכלית.

עוד טען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר ואמו התחננה להתחשב במצבה. לדבריו, בין הנאשם 3 לנאשם זה, יש דמיון וההבדל הוא אישום אחד נוסף ועבירת הכניסה. בנוסף, הנאשם נמצא במעצר מזה 10 חודשים, ללא אפשרות של ביקורי משפחה ואמו במצוקה קשה.

הסנגור התרשם כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו וביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו **13 חודשי מאסר**, פסילה, מאסר מותנה סביר ולהתחשב בנסיבותיו האישיות לעניין הקנס.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא מצטער וביקש להתחשב גם במצבה של אחותו הנכה.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לערכים החברתיים המוגנים בעבירות ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת.

על הערכים המוגנים בעבירות גניבת הרכב ועל הצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 **כסואני נ' מדינת ישראל** :

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הבטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב ... בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ..."

עבירות גניבת הרכב גורמות נזק רב ומעבר לפגיעה הכלכלית בקניין הפרטי, הן פוגעות בביטחון האישי, בפרטיות בעלי הכלי הרכב ובשגרת חייהם.

הנאשם הורשע, נוסף לעבירות גניבות הרכב, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק הפוגעת בסמכותה וריבונותה של המדינה בגבולותיה ומסכנת את בטחון אזרחיה.

הנאשם הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, עבירות שנועדו להגן על שלום הציבור והמשתמשים בדרכים הציבוריות מפני נהגים מסוכנים, אשר לא הוכשרו לנהיגה ובוחרים לנהוג תוך סיכון חייהם של אחרים.

הנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו בשלושה אישומים. שלושת המקרים התרחשו במהלך אותו חודש, ומעורבים בהם

אותם נאשמים, כחלק מהתארגנות משותפת לגניבת כלי הרכב. מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות דומות, כחלק מאירוע עברייני אחד וביניהן קשר הדוק. לפיכך, על אף שבין האישום הרביעי לשניים הנוספים, ישנו פרק זמן של כ-22 יום, הרי שמדובר באירוע אחד, לו אקבע מתחם עונש אחד, אשר יהלום את החזרה על העבירות.

נסיבות ביצוע העבירה שלפני מעידות על ארבעה נאשמים אשר חברו יחדיו לצורך התארגנות משותפת לביצוע עבירות של גניבת כלי הרכב מישראל והוצאתו לאזור. ההתארגנות המשותפת, התכנון וההוצאה לפועל מלמדות על עבירות שתוכננו מראש על ידי הנאשמים, מתוך מטרה להפיק רווחים, ותוך אדישות לפגיעה בבעלי הכלי הרכב הניזוקים מכך קשות.

בחינת חלקם של המעורבים מלמדת שהנאשם היה אחד מאלה שביצע את העבירות בפועל ובאופן פיזי. הוא היה בין אלה שנכנסו לכלי הרכב, הניעו אותם ונסעו בו.

הנאשם נכנס לישראל שלא כחוק על מנת לבצע את העבירות, תוך שהוא מנצל את היותו תושב האזור, ומסיע את הכלי הרכב גנובים אל עבר האזור. הנאשם ושותפיו קיוו לבצע את העבירות ולחמוק מהדין, בכך שהסיעו את הכלי הרכב לאזור, ואלמלא פעולתם של רשויות החוק, היו מבצעים את זממם, מבלי לשאת את העונש בגין כך.

הנאשם פגע בקניינם של המתלוננים, הוא פגע בתחושת הביטחון שלהם, והעמיד בסכנה את המשתמשים בדרך, כאשר נהג ברכב מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם.

הסנגור ביקש להתחשב בעונש שנגזר על הנאשם 3, אך יש להדגיש כי העבירות המיוחסות לנאשם שלפני שונות. הנאשם 3 הורשע בעבירה אחת של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירה נוספת של גניבת רכב, וחלקו בביצוע העבירות שונה. הנאשם 3 ביצע את העבירות, בעודו שוהה באזור, מבלי שנכנס לישראל שלא כחוק, תוך שהוא משתתף בביצוע העבירות מרחוק. לעומתו, הנאשם שלפני, הורשע בשלוש עבירות של גניבת רכב, ועבירות נוספות של כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה תוך סיכון הציבור - בכך שנהג ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם היה מעורב במעשי הגניבה באופן פיזי, הוא היה זה, אשר יחד עם אחרים, נכנס לכלי הרכב והסיע אותם אל עבר האזור. משום כך, חלקו בביצוע העבירות גדול יותר, מספר העבירות שהורשע בהן רב מזה שבהן הורשע הנאשם 3, ובהתאמה, גם מתחם העונש ההולם גבוה יותר.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, בערכים החברתיים השונים שנפגעו ובחזרה על העבירות, **הרי שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 16 ל-34 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1999, בן 21 שנה, תושב האזור.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך קיבל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

אין בעברו הרשעות קודמות- וגם זאת אזקוף לזכותו.

סנגורו של הנאשם תיאר את נסיבותיו המיוחדות- אביו נפטר בגיל צעיר ועול פרנסת המשפחה נפל עליו. אמו סובלת ממחלה ועוברת טיפולית קשים ואין ספק שהנאשם הצעיר מתמודד בשל כך, עם נסיבות משפחתיות לא פשוטות.

בין מכלול השיקולים התחשבתי גם בכך שהנאשם עצור מזה כ-10 חודשים ובכך שהוא מביע חרטה על מעשיו.

לנוכח נתוניו של הנאשם ובהתחשב בשיקולי הענישה הנדרשים, בכך שנסיבותיו של הנאשם ממקמות אותו בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **17 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.**
2. **3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
3. **6 חודשי פסילה מקבלת רישיון נהיגה אשר יימנו מיום שחרורו ממאסר.**
4. **3 חודשי פסילה מקבלת רישיון נהיגה, אשר לא ירוצו אלא אם יעבור על אחת מן העבירות שבהן הורשע, וזאת תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
5. **פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים- עדי תביעה 1, 5, 6- עד ליום 1.8.22.**
6. **הנאשם מתחייב בסך 4,000 ₪ שלא לעבור על העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם מבין התחייבות זו ומסכים לה.**
7. **המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.